He is believed to feed him *Terumah*

באמן להאכילו בתרומה -

OVERVIEW

The גמרא cites a ברייתא in which ברי was מעלה a person לכהונה (for תרומה only, but not for יוחסין) based on the testimony of his father. רבי explained that the father is believed האכילו תרומה, since it is בידו להאכילו תרומה (but not בידו to marry him to a מיוחסת. Our תוספות תוספות was מעלה a person מעלה מעלה only, but not ומיוחסת בידו להאכילו תרומה מיוחסת.

asks: תוספות

הקשה רבינו יצחק בן מרדכי דתנן בפרק עשרה יוחסין (קדושין דף עט,ב ושם) The ריב"ם asked: we learnt in a משנה

 $^{-1}$ מי שיצא הוא ואשתו למדינת הים וכשחזר הביא עמו בנים ומתה אשתו שיצא הוא ואשתו למדינת הים וכשחזר הביא עמו בנים ומתה אשתו who left with his wife overseas, and when he returned, he brought children with him and his wife died -

צריך להביא ראיה על בניו -

It is necessary for him to bring proof regarding his children. This concludes the מוספות משנה continues -

ואינו נאמן להאכילם בתרומה כדמוכח התם בגמרא -

And he is not believed to feed them תרומה, without proof that they are indeed his children, as is evident there in the גמרא -

- אין צריך ראיה על הקטנים הביא ראיה על הגדולים אין צריך ראיה על הקטנים דתניא התם הביא ראיה על הגדולים אין צריך ראיה על הגדולים there cites a ברייתא which states; if he brought proof regarding his older children, no proof is required for the younger children. This concludes the ברייתא -

ראמר רבי שמעון בן לקיש עלה לא שנו אלא בקדשי הגבול אבל ליוחסין לא - And ר"ל commented on this ברייתא, this rule that על הקטנים was taught only in regards to תרומה (which is תרומה), but not in regards to יוחסין; regarding יוחסין he needs to bring a איוחסין (who are יוחסין). In any event it is evident from that גמרא that regarding both עזלים אדולים we do not depend on his word, but we need some outside proof (at least אחריה by כרוכים אם כרוכים אחריה) -

והיכי קאמר רבי הכא דאב נאמן להאכילו בתרומה⁴ -

-

¹ If his wife returns with him and the (small) children are attached to the mother (כרוכים אהריה) that is sufficient proof that they are his children and he is נאמן להאכילם תרומה.

² This would (seemingly) indicate that if he did not bring a ראיה על הגדולים, he needs to bring a ראיה על הקטנים (even if they are כרוכים אחריה?!).

³ No proof is required for the קטנים if they are הריה; however proof is required for the גדולים since they are not כרוכים אחריה.

⁴ See 'Thinking it over' # 1.

So how can רבי rule here that the father is believed to be מרכיל his son תרומה, without any outside confirmation?!

מוספות answers:

ותירץ דרבי תנא הוא ופליג –

And the ריב"ם answered; that תנא and argues with the מס' in משנה וברייתא and maintains that the father alone is believed.

תוספות offers an alternate solution:

רבינו תם אומר דההיא דקדושין אתיא כרבי יהודה דאמר 5 אין מעלין לכהונה על פי עד אחד אחד רבינו תם אומר אחד אחד אחד ההיא דקדושין אתיא כרבי יהודה אחד אומר מסכת קדושין וות מסכת להונה מסכת להונה is according to אחדים, who maintains that we do not elevate a person to כהונה based on the testimony of one witness 6 -

יקדשי הגבול דהתם היינו לכל דבר קדושה כגון תרומה ונשיאות כפים ויוחסין - And when ר"ל stated there that by כרוכים אחריה they are considered קדשי for קדשי – יוחסין and תרומה, נש"כ for instance , קדושת כהונה and הגבול

תוספות anticipates a difficulty:

והא דקאמר התם אבל ליוחסין לא⁸ -

And regarding that which ר"ל stated there, 'however not regarding 'יוחסין', that the כרוכים אחריה will not be sufficient for יוחסין; this seemingly contradicts what we are saying now that קדשי הגבול includes יוחסין (since ר"י maintains) –

תוספות responds, the term יוחסין there -

היינו יוחסין לקורבה כגון לסקול ולשרוף על ידו⁹

Means יוחסין in regards to relatives, for instance to punish with שריפה or account of this child –

⁵ See previously כג,ב in the משנה. See (also) כד,ב (and תוס' ד"ה ואיבעית) that since מעלין maintains מעלין מתרומה ליוחסין, therefore he requires two מרומה (even) for תרומה.

⁶ Therefore according to "די that two שדים are required for (תרומה), it is necessary for the father to bring proof (two עדים for בניו הגדולים and/or בניו האריה [which is better that an ע"א] for בניו הגדולים). However רבי who maintains that בניו מתרומה ליוחסין (is at least as good as an מעלין מתרומה ע"פ ע"א).

⁷ According to אר" who maintains (see footnote # קדושין and an א" is not sufficient משנה וברייתא, therefore we must say that the proof of כרוכים אחריה and an מעלין מתרומה ליוחסין, therefore we must say that the proof of כשר ליוחסין is better than an ע"א (it is like ב" since once we permit them to eat תרומה they will be כשר ליוחסין, which requires ב" עדים according to everyone.

⁸ דליכא למימר ליוחסין להשיאו אשה דהא לרבי יהודה במקום שנאמן להאכילו תרומה נאמן גם להשיאו אשה דמעלין מתרומה ליוחסין, תוספות ישנים.

⁹ This means if this child (who was כרוך אחר אמו) had relations with his (alleged) parent he will not receive the punishment of עדים or סקילה (based on כרוך אחריה alone) unless there are עדים that this is their child.

תוספות proves his point:

- כדמסיק התם רבי יוחנן אמר אף ליוחסין ואזדא רבי יוחנן לטעמיה דאמר סוקלין על החזקות אז א ליוחסין התם רבי יוחנן אמר אף ליוחסין ואזדא רבי יוחנן אמר ארא מרא מרא concludes there (in ר"י' maintains the proof extends even regarding יוחסין, for ר"י follows his reasoning, where he maintains that we stone (even if it is) based on חזקות (only)'.

תוספות offers an additional solution:

[Or you may also say, that here where רבי rules נאמן להאכילו בתרומה, it is a case where is wife is with him and the children are כרוך אחריה, where there is no need to bring any additional proof, as the גמרא states there.]

SUMMARY

רבי, who maintains that the father is believed to be מאכיל תרומה to his son, may be arguing with the קדושין which requires a ראיה, or that משנה follows the view of משנה (that א"ב לכהונה ע"פ ע"א), [or that s'ר" case is when the wife is here].

THINKING IT OVER

- 1. The ב"ם asks, how is it that רבי maintains נאמן להאכילו תרומה, when from the גמ', when from the נאמן להאכילו תרומה it appears that the father alone is insufficient להאכילו תרומה. Why cannot we answer that רבי is discussing תרומה מושין ווא גמ' and the עדושין ווא לווא לווארייתא $?!^{13}$
- 2. The א"נ answers that in our case it is אשתו (and בניה כרוכים אחריה). ¹⁴ If it is the same case as in נאמן, why is it necessary for רבי to say that the father is נאמן since it is בידו as the גמ' states in בידו 15 !
- 3. According to the א"ג, how can we understand the stance of ה"ח, when it is a משנה that משנה that מפורשת?!

 $^{^{10}}$ This would seem to indicate that the dispute between ר"י ור"ל (regarding יוחסין) is in reference to the punishment of סקילה, which in turn supports the view of יוחסין here refers to meting out the death penalty, but not regarding marrying a מיוחס.

¹¹ This seems to be an addendum (from תוספות ישנים). See 'Thinking it over' # 2.

¹² See footnote # 4.

¹³ See פנ"י.

¹⁴ See footnote # 11.

¹⁵ See בית יעקב.